

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA *,
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesima-prima
mensis Maii, anno Domini M. DCC. LXXVIII.*

M^o. ANTONIO-LAURENTIO DE JUSSIEU,
Equite, Regià Consiliis & Secretis, Regiæ Scientiarum Academiæ
Socio, & Regiâ Societate Medicâ Parisiensi pro Epidemiis institutâ,
Doctore Medico, Præside.

An in abscessu Mediaſtini, celebranda Sterni terebratio ?

I.

TSI dexteritate forsitan & scientiâ, in arte Chirurgicâ, veteribus præsent *neoterici*; quibus tamen palma sit concedenda, adhuc sub judice lis est. Omnes eundem modum non adhibuere, eundem tamen scopum omnes attingere, totique in restituendâ sanitate humanâ accubere. Priscis instituti observationibus, atque thesauris ditati cœvi nostri, nova, magao generis humani solamine, invenerunt, inventaque dexterâ manu præstitant. Ani fistulas sanant. Lacrymales ductus Cathetere peragrant. Missas facio varias operationes de calculo educendo ignotas olim, quas addidit posteritas non fraudanda laude. Verum si posterorum sua, sua etiam est veterum gloria. Hi viam captantes terentisque, plura ex nihilo deprompse-

* Auctore M. Roberto - Huberto LINGUET, anno 1742.

runt, plurima ex tenebris eripuerunt, eorumque summopere probanda diligentia, qui nihil inentatum, nihil inexpertum reliquere, omnia elaborata & summo jure æstimata literis consignarunt, quibus hæreditario jure potitur, & perfrui nobis datum est. Nonnulla tamen inculta & obsoleta jacent, Quædam viribus nostris esse superiora fateatur & erubescit ætas nostra. Incuriãne aut ignorantia? Judex esto. Proh fatum! Cum tempore alterantur omnia, mutantur, labuntur, avolant, resque eundo pereunt. Nomine nunc noscitur partus Cæsareus. Exulat nephrotomia RIOLANI seculis cum successu celebrata. Et quid commemorem varias antiquorum operationes effatu dignas? Varias in curandis Thoracis morbis methodos? In fistulis costarum avulsionem? Harum in Hydrope perforationem? Quibus jungas Sterni terebationem, cujus celebrationem præcipimus ut æger ex præcipiti levetur, abscessusque Mediastini curetur. Ecquis unicum & quolibet periculo destitutum rejiciat remedium.

I I.

QUOTIES pus intra Mediastini duplicaturam intercipitur, ejusdem membranæ abscessus adest. Hic longè frequentior quam vulgò censetur, licet præsens sæpè ignoretur, aut alterius morbi titulo tradetur. Ut Causam arguit inflammationem vel propriam vel à Plevrâ aut Pulmone mutuam, quæ si artis ope vel naturâ ad solutionem minimè vergat, necessario locum dat suppurationi. Tunc adest morbus omnimodè sæviens, hostis infensissimus, diversis insidians modis, adeoque magis metuendus. Hunc multiforem rectè dixeris. Nunc enim ut Hydropiis, angit, strangulat. Nunc empyematis personam agens, suffocat. Larvâ nunc plevresis indutâ, duro, acuto, punctorio afficit dolore. Quin & ipsam cordis p. ipitationem quandoque mentitur. Non mirum igitur si toties luserit Medicos. In ipsius diagnosi tota manet difficultas. Nodum solverit qui ab aliis f. creverit, aut fecernendi vias tradiderit. Omnibus fermè internarum suppurationum comitatur symptomatibus. Viget in hoc febris lenta, sicca, tussicula, perpetuâ corpus macie conficitur, pallore Hippocratico donatur, cavis dedecoratur oculis. Non minoris sunt ponderis signa propria. Ad Diaphragma sentitur gravitas, ipsius elevandi impedimentum, pulmonum expansionis obitaculum. Anhelosa, difficilis, suffocans, erecta respiratio. Quamlibet in partem decubitus impossibilis, in anteriorem tolerabilior. Nocturnus & frequens sudor. Puris intercepti motus, strepitus auditur. Dolore acuto, duro, punctorio quandoque, ipso inspirationis momento graviore, juxta Mediastini in sterni directionem, afficitur æger, torquetur, dilaceratur. Hæc cum adsunt abscessus Mediastini suspicandus venit. Nec dubites amplius si præcefferit Plevresis aut Peripneumonia minimè soluta. Curationem queris? Indicat ægium illud, si quid corpori heterogeneum noceat, evacuetur. Nec moram neccas. Citius nunquam operaberis. Vix noscitur cum labefactus Pulmo, erosio membranæ, suis functionibus omnino defraudatur.

I I I.

COGNITA morbi naturâ medenti nihil superest, quam ut causam & effectus quoslibet præsentis debellet & profliget, præcaveat futuros & removeat. Rebus in Chirurgicis naturæ ne credas nimum, fortunæ nequaquam. Malè affecta pars vicinas inficit, hæc depascitur alias, sicque in pcjus res ruunt. Abscessus Mediastini opportunè curatus in sanationem exit; sibi relictus, nihil nisi funestum, horrendum & lethale procreat. Sanguis suppuratus, copiâ, pravâ dote, acrimoniâ, acore in dies ingravescens vicina lædit, corrodit. Hinc Plevrâ Diaphragmati adnatæ, ipsiusque septi medii erosio metuenda, morbus dirus Paraphrenitide nuncupatus. Hinc Mediastini dilaceratio, in cavum Thoracis puris

eruatio, undè tabes miserrima, Phitis pulmonalis. Hinc pericardii, cordis quandoque ipsius maceratio, exsiccatio, corrosio solâ morte sedanda. Caveas otio vacare. Hoc opus, hic labor. Puris minuenda est copia, imò tollenda omnirò. Inde ægro salus, gloria medenti. Quâ arte hæc præstare possis attentè perpendendum. Frustra urinas promovendo, seccum laxando, sudores ciendo. ut quamlibet cathartico præscribendo, absorbentium ope vasorum, duce naturâ conaberis abscessum discutere. Si quandoque natura, sæpissimè successu fallente, has tentaverit vias, non major huic fides habenda. Curatio sic inchoatur. Rarissimè perficitur. Summum adversus hunc morbum terebri præsidium, imò omni alio si non commodius, præsentius saltem tutiusque affert remedium. Unicum in re Terebrum perforans, formâ multiplex. Optimum illud quocum salutem inferre potest Chirurgus. Supinè decumbenti, omnibus hinc & inde avulsis cruciatim exterioribus membranarum, applicatur instrumentum in imâ Sterni parte & latiori ad sinistram vergente, sicque vitatur mediastini quælibet læsio. Hæc sternum ossæ compage donatum spectant. Si vero cartilagineam indolem adhuc conservaverit, quod juvenibus huic morbo rarissimè obnoxii competit solummodò, celebranda erit paracentesis, quam ut faciliorem tutioremque reddas, nucleo ab acu semipollice distanti, armato utendum est Triquetro.

I V.

SANATIONEM à naturâ denegatam à Terebro expositula; irrita minus erunt tua vota. In hoc spes conferenda. Præsentibus medetur incommodis, à futuris liberat & tuerit. Nulla metuenda Metastasis ægris non raro funesta. In Cranii contusionibus, fissuris, ictibus unicum remedium. Cur non eadem in Sterno præstaret? ut contentas partes ab importunâ & lethali facis mole liberet. Mira à Terebratione peractâ expectas? minimè sal eris. Non prius celebratur hæc operatio, quin illic à se ipso diversus æger admiratione rapiatur, mireturque se curatum esse. Eo enim instanti quo patet aditus puris expulsionem favens, integrâ frui valetudine arbitrat. Ecquid mirum? Quæ nocent foras amandantur, quæ profert administrantur. Omnia evanescent symptomata. Fugit horrenda effectuum cohors. Anxietate liberatus æger, naturali atque desideratæ redditur tranquillitati. Facilem habilemque respirationem quæris? Hanc præstabunt Terebra, causam anhelitus difficilis fugant. Dolores mulcere tibi est animus? Stimulum infringunt. Luber Diaphragma gravitate suâ levare, suisque motibus & functionibus exercendis compos fieri? Perfora Sternum, gravitantem grassantemque materiem expelle, & ulteriori occurre putredini. Experientiâ comprobatum quis negaret? Celebrarunt antiqui miro cum successu. Ecur nobis denegaretur potestas? Nihil artem apprimè callentibus impossibile. Nec tuos artus occupet timor, quidquid dicant ejusdem sententiae fautores, operationem rejicientes, quibus celebrari non posse videtur absque Mediastini læsione. Errant graviter. Nullæ horum rationes. Exclamant Mediastinum in medio Sterni non insigere, & ad sinistram plus minusve vagari, adeoque difficile admodum esse Terebra intra membranas propellere. Huic præcavimus incommodo instrumenta ad sinistram Sterni partem applicando. Quin ipsamet aberratio Mediastini nullius est difficultatis. Pus enim contentum, frequenti respiratione compressum quoquoersum fugere conatur, ibique suam vim exercet ubi minor est resistentia. Proindè cum propellatur ad Sternum minus resistens, cedentibus membranarum huic affixis, has hinc & illuc disjungit, separat, avellit, sicque periosteum privatur Sternum, remanetque spatium operationi favens, nedum ulla sit extimescenda noxa. Sunt quos terret sanguiferorum vasorum dilaceratio, vitandam secum inferens hæmorrhagiam. Nos non latet Sterni mar-

4

gines lambere Arterias Mammarias. Verum ipsis est parcendum ope Coronæ Terebri minori diametro donatæ. Insuper clamitant has quandoque jugum subire & ramulos in medio serpentes protendere. His concessis, quod raro evenit, minimè annihilanda est operatio. Hæmorrhagia si quæ sit, brevi finitura est, teque egregiè peregrisse testis erit omnimoda morbi curatio.

V.

MORBI curationem solâ in Terebratione reponere, ignorantis est & temerarii. In omnibus est modus quo sublato ruit propositum. Vana erit operatio, cum pus adeo viscosum, pingue & crassum per patentès aditus expelli non poterit, nisi detergentibus, incidentibus atque attenuantibus utaris injectionibus, quæ fluidiorem liquidioremque materiam efficiant. Pejorem adhuc sortem tibi pollicere, si tota sanies collecta, unicâ vice confertim exeat. Maximum imminet periculum ne cum eâ avolent spiritus, juxta illud Hippocratis sect. 6. aph. 27. *qui pus in Thorace colligunt, aut aquâ inter cutem laborant, si uruntur aut secantur, & pus aut aqua confer timaffluxerit, omnino inpercut.* Per vices itaque evacuanda est materies, adeo ut statim copiâ majori, dein minori, denique minimâ liberetur æger quod indicant pulsus viriûmq; debilitas. His ritè adhibitis rem perfecisse ne credas. Abstergentibus atque detergentibus reficiendæ membranæ importuno colluviei affluxu attritæ, emolliendæ sunt atque exsiccandæ. Arte factum vulnus, secundum artem curandum. Obmutescis? prudentiam, sagacitatemque requisitam miraris? Quid moror si cautè se gerere debeat Chirurgus, modò utiliter. Labefactatam valetudinem restauret, infirmam corroboret, insensissimos præcaveat morbos. Manuariam operationem ne repudies, nullâ arte aliâ morbum discuties. Difficilis via, non tamen minimè terenda. Age semper, atque in mentem revoca, periculosius esse abscessu laborare, quam eum Triquetro aut Terebris discutere & nobiscum concludere.

Ergo in abscessu Mediastini, celebranda Sterni Terebratio.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Ludovicus DESBOIS DE ROCHEFORT, Eques, Censor Regius, & Regiâ Societate, Medicâ Parisiensi pro Epidemiis institutâ.</i>	<i>M. Henricus-Joannes BAGET. M. Anna Claudius DORIGNY.</i>	
<i>M. Joannes-Franciscus-Achilles DE LAQUETTE, Eques, & Regiâ Societate Medicâ Parisiensi pro Epidemiis institutâ.</i>	<i>M. Carolus-Jacobus SAILLANT, & Regiâ Societate Medicâ Parisiensi pro Epidemiis institutâ.</i>	<i>M. Ludovicus-Joannes-Baptista COSNIER.</i>
<i>M. Josephus COTTON.</i>	<i>M. Theobaldus NIZON.</i>	<i>M. Petrus-Augustinus ADET.</i>

Proponebat Parisiis CHRISTOPHORUS-NICOLAUS DE JUSSIEU, Lugdunæus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus Emeritus, A. R. S. H. 1778. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1778.

